

[Søren P. Larsen.]

Det er derfor, Misbrugene er stillet saa skarpt op, for hvis man havde villet Misbrugene til Liivs, kunde man ogsaa være gaaet den anden Vej. Man har altsaa valgt at gaa denne Vej for derigennem at gøre sit til, at de svage Organisationer kan blive stærkere. Men vi vender jo tilbage til Lovforslaget, for vi skal jo til Udvalg med det igen, og saa ser vi, hvad Regeringspartierne vil foreslaa. Jeg vil antage, at det ikke bliver nogen Mildnelse, men snarere en Skærpelse af Lovforslagets Bestemmelser, der bliver Resultatet.

Rager: Jeg har et Par Bemærkninger til enkelte af de ærede Ordførere.

Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen fandt ikke, at jeg havde Ret til at anvende Udtrykket, at disse Misbrugstilfælde for Musikernes Vedkommende var dokumenteret. Jeg havde selv den samme Fornemmelse, da jeg talte, at dette med Dokumentation kunde misforstaas, og derfor sagde jeg: dokumenteret paa den og den Maade, nemlig derigennem, at der foreligger en Skrivelse til Udvalget, hvor Tilfældene er nævnt med Navn paa Orkester, Navn paa Etablissement og Navn paa Bureau, og jeg havde naturligvis ogsaa dengang i Erindring, at denne Skrivelse er optaget i Betænkningen, der blev afgivet den 16 Februar. Det skulde jo være ganske mærkeligt, om de paagældende Bureauer ikke i Mellemtiden skulde have faaet Kendskab til det, som forelaa i denne Skrivelse, og saa skulde de ikke have reageret over for det! Jeg tror, at det udelukkende har teoretisk Interesse at diskutere, om det er Dokumentation i Ordets strengeste Forstand eller ej. Jeg tror, vi kan sige, at det er givet, at som det staar der, er det.

Man har drøftet Spørgsmaalet om den Service, som de private Arbejdsanvisningskontorer skulde kunne yde, og som man ikke mener at de offentlige Arbejdsanvisningskontorer vil kunne yde, og desuden har der været talt om et ganske bestemt Spørgsmaal: om Anvisning, som er foregaaet gennem et privat Arbejdsanvisningskontor her i Byen, der anviste to Damer til Aalborg, hvor de, som det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen siger, til stort Ubehag for den paagældende Arbejdsgiver holdt op at arbejde et Par Dage efter. Jeg tør dog i hvert Fald sige, at den paagældende Arbejdsgiver kunde ikke være blevet daarligere betjent af et offentligt Arbejdsanvisningskontor end i dette Tilfælde, hvor han faar sendt et Par Damer fra København, der et Par Dage efter

holder op, og de to Damer kunde da heller ikke være blevet betjent daarligere af et offentligt Arbejdsanvisningskontor, saa jeg synes ikke, at det Tilfælde af privat Arbejdsanvisning, der her er blevet fremdraget, er særlig flatterende, og derfor synes jeg ikke, vi skulde smække dette Tilfælde saa hurtigt til Side, som det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen gør det.

Saa er der et lille Punkt, jeg vil pege paa. Jeg synes, der er en Uoverensstemmelse mellem de to Oppositionsførere, men de er jo heller ikke endt i samme Konklusion.

Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen mener, at ved den Omstændighed, at man ikke gaar ind paa de Konservatives Ændringsforslag, befordrer man Muligheden for hurtig Dannelse af en Fagforening af de paagældende løse Arbejdere, en Fagforening, som det ærede Medlem, saadan forstaaer jeg det, ikke hilser med Glæde. Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen, Stilleren af Ændringsforslaget, havde en helt anden Indstilling. Det ærede Medlem sagde, at han mente, at en Fagforening af de paagældende voksede sig meget snarere stor og kraftig, naar den fik Lov at vokse i Frihed. Jeg tror, det var det, det ærede Medlem kaldte det demokratiske Frihedsideal, den skulde have Lov at udfolde sig under. Ja, der ser man, det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen ønsker — saadan maa jeg forstaa det, naar han gerne vil have, den skal have Frihed til at vokse sig stor og kraftig —, at den skal vokse sig stor og kraftig, og derfor stiller han dette Ændringsforslag, og det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen ønsker ikke, den skal vokse sig stor og kraftig, og derfor støtter han det ærede Medlem. Jeg anbefaler, at vi forkaster Ændringsforslaget og bliver ved det Forslag, der foreligger fra Regeringens Side.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Over for den stærke Fremhæven af Organisationsinteresser vil jeg gerne have Lov at erindre om, at de stærke Organisationer, vi har her i Landet, ikke har den ringeste Interesse i den Lovgivning, der her finder Sted, fordi de selv har været stærke nok til gennem deres Arbejdsanvisningskontorer i Forbindelse med Arbejdsløshedsforsikringen i det allervæsentligste at løse hele dette Problem. Det er den mægtige Gruppe af Arbejdere og Arbejdersker fra alle mulige tilfældige Omraader, der her er Tale om. Hidtil har ikke alle de, vi ønsker, været inddraget, men nu faar vi jo nogle flere med. Her er Hovedspørgsmaalet da dette: Er der den